

единъ хубавъ шамаръ на Българина, щото му се потърколи калпакътъ татъкъ по земята.

— Да те науча азъ тебе, гяурино, прѣзъ такъвъ свѣтйй постенъ день, какъ смѣишъ да пушишъ тютюнъ прѣдъ правовѣрнитѣ, изрѣмжава му терекиятъ Турчинъ.

Додѣто уплашениятъ старецъ си мѣстеше кушмата на главата, ето като изъ земята испъкна напрѣдъ имъ Ибраимъ-паша.

— Защо удари тогова Българина? попита пашата терекиятъ Турчинъ.

— Защото се усмѣлява въ такъвъ *мубарекъ рамазанъ юню*, да пуши тютюнъ прѣдъ мюсюлманитѣ, отговори Турчинътъ.

— Добрѣ, казва му Ибраимъ-паша, ти когато постишъ, гяуринътъ длъженъ ли е да пости?

— Не.

— Когато гяуринътъ пости и не ядѣ мазно, ти като идишъ въ къщата му, накарвашъ го, ще не ще, да ти наготви мазно, ти да ядѣшъ, а той да те глѣда я?

— Хжката, мжката, смжнка Турчина и забърка кончетѣ, като се сети че пашата му говори.

— Ела тукъ Българино, казва пашата на стареца, напълни си хубаво лулата, запали я, качи се сега на гърбътъ на турчина и пуши си луличката. — Хж, ти Турчино, наведи се, че отъ едина край на пазаря до другия да разведешъ на чушъ Българина, да се научишъ какъ средъ пазаря се бие гяуринъ безъ причина.

Турчина, по заповѣдъ на пашата земà на чушъ стареца и го носѣ по цѣлата чаршия.

Стига толкова за Ибраимъ-паша.
